

IBLAND

SS

JONAS OCH CAROLINE WIKBLAD
har erfarenhet av barn med NPF-diagnos

ANNETTE BRANDELID TUNROTH
författaren med behov av rutiner

TEMA RITER OCH RUTINER
NR 1 2026

Rit är en handling med djupare symbolisk eller religiös betydelse. Riter följer ofta en bestämd form eftersom de bär på tradition och mening. Rutin är en praktisk och återkommande handling som skapar struktur i vardagen. Rutiner kan enkelt ändras när behoven förändras.

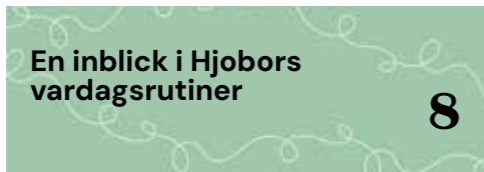
I detta nummer får du bland annat möta lärarparet Caroline och Jonas Wikblad som vet vikten av rutiner för barn med en NPF-diagnos. Du får också möta Hjos egen deckardrottning Annette Brandelid Tunroth som har flera rutiner för att kunna skriva. Men vilka rutiner har vanliga Hjobor? Det kan du läsa om på mittuppslaget.

Redaktionen

4

Caroline och Jonas Wikblad har erfarenhet av rutiner kring NPF

En inblick i Hjobors vardagsrutiner

8

Författaren Annette Brandelid Tunroth på jakt efter nya offer i Hjo

10

PRODUKTION

Hjo pastorats kyrktidning "Ibland oss" delas ut till samtliga hushåll fyra gånger per år.

ANSVARIG UTGIVARE

Helena Taubner
hjo.pastorat@svenskakyrkan.se

REDAKTION

Anna-Lena Henningsson, Anna Jepsen, Björn Rubenson, Håkan Svensson och Eva Staxäng.

GRAFISK FORM

Eva Staxäng
eva.staxang@svenskakyrkan.se

OMSLAGSBILD – FOTO: MNAB PRODUCTIONS

Annette Brandelid Tunroth signerar böcker

TRYCK

Risbergs Information & Media AB
www.risbergs.se

FACEBOOK

<https://www.facebook.com/hjopastorat>

3	Tankar i tiden
4	Alla barn vill lyckas
7	Prata påsk med barnen
8	Vardagsrutiner
10	Rutiner, ro och nya offer
13	Tre riter i kyrkan
13	Psalm för årstiden
14	Ord om tro
16	Kontakt

Det känns ändå lite hoppfullt!

På gatan utanför vårt hus står ofta ett antal EPA-traktorer parkerade. De flesta med olika mer eller mindre käcka budskap på rutorna. Ett av dessa budskap väcker både glädje men också vemod inom mig. Med stora bokstäver står skrivet "Livet är som en brustablett - Det löser sig".

Det väcker glädje, barndomsminnen dyker upp där jag haft denna tillitsfulla känsla inom mig, men också vemod för att jag i dag har svårt att framkalla samma känsla.

Allt oftare blir vi påmind om att vi lever i en orolig tid. Många uttrycker att det går åt fel håll. Det känns som om tilliten till att "allt ordnar sig" fått sig en rejäl törn. Men stämmer det? Jag frågar AI: Hur ser det ut med tilliten i samhället? AI svarar: "Tilliten stod pall under coronapandemin, vilket visar på en robust kultur där vi litar på varandra även när

samhället pressas. Den svenska tilliten är hög och utgör en viktig grund för det sociala kontraktet men det är en utmaning att bibehålla den i ett mer segregat och polariserat samhälle".

Jag frågar vidare: "Vad kan vi göra för att stärka tilliten i samhället?" "Att stärka tilliten i samhället handlar i grunden om att bygga trygghet, främja öppenhet och minska klyftor. Tillit är en ömsesidig process som byggs genom konsekventa handlingar över tid. Mötas över gränser. Skapa mötesplatser som främjar kontakt mellan olika grupper för att minska misstro och öka förståelsen."

Då kommer jag att tänka på manifestationen "Ropa ut ditt namn!", som för en tid sedan genomfördes på torget i Hjo, för en human migrationspolitik. Så härligt att se den stora uppslutningen och den goda gemensamma viljan. Det känns ändå lite hoppfullt!

Åke Malmeling
pensionär

Alla barn vill lyckas

Vardagen för ett barn med en NPF-diagnos måste vara förutsägbar. Att veta vad som förväntas av en skapar förutsättningar för att lyckas. Den erfarenheten delar Caroline och Jonas Wikblad, som har både professionell och personlig erfarenhet av barn med NPF-diagnos.

TEXT OCH FOTO: EVA KLANG STAXÄNG

För den som lever nära en människa med en NPF-diagnos är vardagen fylld av struktur, anpassning, tålmod och framför allt kärlek. NPF står för neuropsykiatrisk funktionsvariation, där de vanligaste diagnoserna är ADHD, autism och Tourettes syndrom.

Lärarparet Jonas och Caroline Wikblad har stor erfarenhet – både professionell och personlig. Jonas arbetar som lärare och fritidspedagog för barn mellan sex

Många barn, särskilt flickor, lär sig att hålla masken. Därför upptäcks flickors NPF-diagnos senare än pojkars. Behovet av stöd är dock lika stort hos både flickor och pojkar, oavsett om svårigheterna vänds utåt eller inåt, säger lärarna Jonas och Caroline Wikblad.

och sexton år på Elefanten, en anpassad skola inom Estrid Ericson-skolan i Hjo. Caroline är förskollärare med särskilt intresse och kunskap inom NPF och arbetar just nu med femåringar. Tillammans har de också egna barn och nära anhöriga med NPF.

– Många gånger handlar det om att jobba förebyggande för att undvika totala låsningar, berättar Jonas.

Utmaningarna är många och kan starta i det lilla, som en förändring i schemat, en vikarie i klassrummet, ett spel som är upptaget eller en tröja som ligger i tvätten i stället för i garderoben när det är dags att klä sig på morgonen.

– Det kan bli en total låsning, säger Caroline. För ett barn med NPF kan en

sådan förändring kännas som att hela världen rubbas.

Jonas beskriver hur ett planerat besök i en leksaksaffär kan sluta i kaos om den utlovade leksaken inte finns. För många barn är det en besvikelse – för ett barn med NPF kan hela dagen rasa.

Samtidigt är det oförutsedda en del av livet. Med rätt stöd och i trygg takt kan det bli viktiga lärtillfällen. Det är så både Jonas och Caroline Wikblad ser på det. – På min skola har alla olika diagnoser. De är otroligt empatiska och har skapat en stark gemenskap där man lär sig att se och acceptera varandras olikheter. Alla är unika och det är ju så spännan-

de och härligt, berättar Jonas och får medhåll av Caroline.

– Vi, lärare och elever, övas i färdigheterna att hantera andras olikheter. Alla vill kanske inte det jag vill och alla kan inte vara tysta, fast barnet bredvid vill att det ska vara tyst, säger Caroline. Därför är rutiner avgörande. Förutsägbarhet skapar trygghet, och trygghet skapar förutsättningar för lärande. När barnen vet vad som förväntas av dem orkar de mer. När de inte vet, tar oron över.

I skolan arbetar Jonas med individuella utvecklingsplaner som anpassats efter varje barn.

– Barnen ska finna glädje i lärandet. Det viktigaste är inte heller slutresultatet utan vägen dit, säger han. Men flexibilitet kräver förberedelse, både i skolan och hemma. – Därför måste vi alltid ha en plan B och ibland också en plan C, säger Jonas.

Att vara både kollegor och föräldrar till barn med NPF kräver samarbete. Vardagen ställer hela tiden nya krav på förberedelser – från förflyttningar till måltider. Att spontant anlita en barnvakt är sällan ett alternativ. – Man behöver arbeta extremt bra tillsammans. Det tar väldigt mycket energi om man inte förbereder på rätt sätt. Det handlar också om att välja sina strider och att förstå vad som verkligen är viktigt, säger Jonas. Inte minst när något av barnen plötsligt ångrar sitt klädval en morgon.

Caroline har erfarenheten med sig sedan barndomen eftersom hon växte upp med en bror med NPF.

– Det är inte lätt att vara syskon. Den får oftast sin vilja igenom, annars blir det kaos. Det är mycket anpassning i vardagen. Det är inte för inte som många syskon till en med en NPF kallas "skuggsyskon", säger hon. Jonas fyller i:

– Men den erfarenheten har ju gjort dig väldigt självständig – kanske för självständig.
– Jag har alltid haft svårt att be om hjälp, säger Caroline. Det har gjort att jag klarar mig själv.

Om omgivningens bemötande av föräldrar till barn med en NPF-diagnos har de mycket att säga.

– Ett barn med NPF kan sällan hejda en impuls genom en enkel tillsägelse. De vet själva när det blev fel. Då är det viktigare att lyfta det som fungerar, säger Jonas och tar ett exempel:

– Om ett barn vill klättra på något inomhus är kanske lösningen inte att förbjuda klättring, utan att visa var det är okej att klättra. Som utomhus i ett träd, säger Jonas. Ge möjligheter i stället för begränsningar.

De har en del att önska från omgivningen. Framför allt större förståelse, mindre dömande men främst färre oombedda råd i mataffären. Många har synpunkter på ett barn som kan få ett utbrott vid en butikshylla, eller som de uppfattar sitter "för länge" i barnvagn. Bakom beteendet finns ofta en förklaring, som att barnvagnen fungerar som en nödvändig avskärmning från omvärlden och överstimulans.

– Alla barn är inte stöpta i samma form, säger Jonas.

Trots utmaningarna återkommer de båda till samma sak.

– Alla barn vill lyckas och göra rätt, men förutsättningarna ser olika ut, säger Caroline Wikblad. ■

Neuropsykiatriska funktionsnedsättningar (NPF) beror på hur hjärnan arbetar och fungerar. De vanligaste funktionsnedsättningarna är adhd, autism, Tourettes syndrom och språkstörning. De olika diagnoserna är närbesläktade och det är vanligt att samma person har flera diagnoser.

Personer med NPF har ofta svårigheter med:

- * Reglering av uppmärksamhet
- * Inläring och minne
- * Impulskontroll och aktivitetsnivå
- * Att uttrycka sig i tal och skrift
- * Samspelet med andra människor
- * Motoriken

Källa: Riksförbundet Attentions – attention.se

Prata påsk med barnen!

Klipp ut korset längs de prickade linjerna i ytterkanterna och vik ihop det så att ena sidan är lila och andra vit. Limma samman de båda delarna. När limmet är torrt kan du klippa isär korset vid de vita streckade linjerna för att skapa pusslet enligt instruktionerna i texten.

Påsk är kyrkans viktigaste högtid. Till och med viktigare än julen! Anledningen till att vi firar påsk är för att Jesus uppstod för att människorna ska få evigt liv. I nedanstående text berättar församlingspedagog Anna Jepsen om hur man med hjälp av ett pusslat kors kan prata med barn om påskens mysterium.

Påskens hemlighet handlar om sex pusselbitar i olika former med ena sidan i lila och andra sidan vit. Den lila färgen i kyrkans värld symboliserar fastan. Att fasta är att avstå från något för att vinna något annat. Fastan ger oss tid för eftertanke och bön, och tid att växa i tron. Den lila färgen ska få oss att tänka till – det är botens och ångerns färg. Att ångra sina fel. De sex lila pusselbitarna symboliserar sex veckor, så många veckor som fastetiden (eller "fastan" som de också kallas) består av. I sex veckor förbereder vi oss för att ta emot påskens hemlighet. Hemligheten ligger i pusslet. Pusslas bitarna ihop rätt blir det ett kors.

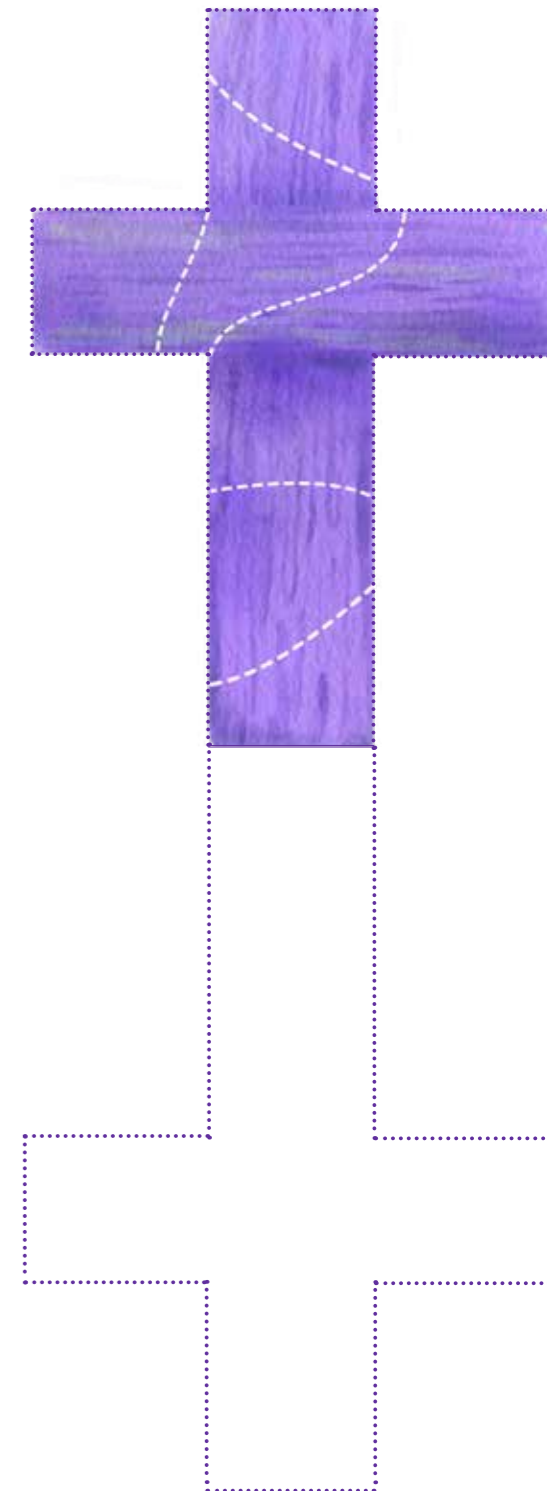
Huvudpersonen på påsk är Jesus. Jesus dör på korset. Men vi firar inte påsk för att Jesus dör, utan för att han uppstår.

Vänder vi på pusselbitarna får vi fram ett vitt kors! Och i korset finns hemlighetens mening. Den vita färgen i kyrkans värld står för glädje. Han dör för vår skull – för att vi ska kunna få evigt liv. Hos Gud. Pusselbitarna var sex – och i sex veckor firar vi påskens glädje, Jesus dog men blev levande igen.

Påskägget, som många unga som gamla letar efter, är en symbol för födelse och pånyttfödelse – Jesus uppståndelse. Skalet på ägget är en symbol för graven. Vilket leder mig till att uttrycka "Ur ägget kommer något gott" – Liv!

Kanske att traditionen med påskägg kan leda oss till den tomma graven för ur den kommer det något gott!

GLAD PÅSK!

VAD HAR DU FÖR VARDAGSRUTIN DU INTE KAN LÅTA BLI ATT GÖRA?

Gelila Muse Efriem, 11 år
Det första jag gör är att tvätta ansiktet för att pigga till. Sedan ber jag.

Maria Bild 35 år
Oj, ja äta frukost...
Rutiner är inte min grej!

Jörgen Johansson, 60 år
Fredagsbastun i Svärtan. Den är helig. Inte mycket som får mig att ställa in den stunden.

Jack Söderqvist, 8 år
Jag äter två frukostar, en liten hemma och en på morgonfritids.

Yvonne Holmkvist, 62 år
Ta på mig läppstift innan jag går utanför dörren. Känner mig piggar så.

Lukas Reckermann, 37 år
Borsta tänderna! Känner mig fräschast så.

Julia van der Drift, 14 år
Jag måste krama pappa och mamma innan jag ska gå och lägga mig och säga att jag älskar dom sex gånger medan jag går upp för trappan.

Rutiner, ro och nya offer

Arbetet som författare kräver disciplin och ett stort mått av rutiner. Det har Annette Brandelid Tunroth efter många år av skrivande. I femton år har hon skrivit deckare med Hjo som utgångspunkt. Otaliga Hjobor har strukit med, inte minst i deckarserien "af Hjo" och fler lär det bli i den kommande serien "Mord i Hjo".

TEXT: EVA KLANG STAXÄNG FOTO: MNAB PRODUCTIONS

I en liten skivlarlya i Hjo, ett par stenkast från kyrkan, sitter bygdens egen deckardrottning Annette Brandelid Tunroth och funderar på vem som närmast ska behöva sätta livet till i den kommande boken.

– Jag har haft den här lägenheten i fyra år och den betyder otroligt mycket. Direkt när jag kommer hit är det bara jag, böckerna och mina tankar. Ibland går jag inte ut på hela dagen och behöver inte heller prata med någon, säger hon.

Det har blivit en del mord genom åren. Annette tänker, räknar och kommer fram till dryga tiotalet. Och fler lär det bli.

– Det finns hur många som helst, det tar aldrig slut, konstaterar hon med ett skratt.

Annette har satt Hjo på kartan inte minst genom sin deckarserie "af Hjo", men också genom den nya bokserien "Mord i Hjo", där den första boken hade bokrelease på Hotell Bellevue i januari i år.

Skivlarlyan är mysigt inredd med tyger på väggar och gardiner som enkelt kan dras för sovalkoven intill vardagsrummet. En bokhylla, en soffa och ett höj- och sänkbart bord med laptopen redo är vad som ryms i rummet. Någon tv

finns inte. Ett medvetet val för att inget ska störa skrivandet. Att skriva kräver disciplin, motivation och rutiner.

– Jag försöker skriva varje dag. Oftast kliver jag ur sängen, slår på datorn, tar på morgonrocken, hämtar te och börjar skriva, säger hon.

Nätterna är hennes bästa arbetstid. I stillheten, när det är tyst även utanför fönstret, skriver hon som bäst.

– Historiskt sett är det mesta skrivet på nätterna. Det är där guldkornen oftast är, konstaterar hon.

När natten ägnas åt skrivande händer det att dagens första riktiga mål mat – det som för andra är frukost – intas

I femton år har Annette Brandelid Tunroth skrivit deckare om olika karaktärer i Hjo. Att kunna vara så produktiv kräver disciplin, lugn och ro och en hel del rutiner.

först vid halv tre på eftermiddagen. Men rutinen är densamma: hon börjar alltid med att läsa igenom det sista hon skrev dagen innan. Sedan får tanken föra henne vidare till de karaktärer hon vill ha med.

– Jag lyssnar på vilka som "talar till mig", säger hon och snurrar med handen vid tinningen som för att markera att det pratas därinne.

Men den verkliga rutinen handlar

om stearinljus. Hon säger att hon är storkonsument av ljus eftersom hon, oavsett årstid, alltid måste ha stearinljus tända.

– Jag blir lugn av det. Det ger en atmosfär och en stämning. Det första jag gjorde när jag skaffade skivlarlyan var att köpa två ljusstakar på loppis, likadana som fanns hemma hos farmor och farfar.

Hon tror att själva handlingen att tända ljus försätter henne i rätt skrivarmood.

Platsen är också viktig, menar hon, eftersom den påverkar kreativiteten.

Och till Hjo kommer hon minst en gång i månaden för att fokusera fullt ut på skrivandet. Här får hon gjort mer och det blir ett annat liv.

– Hemma i Kristinehamn behöver konsultjobbet och huset sin uppmärksamhet. Maken och jag bor i ett jättefint gammalt hus som vi alltid har minst

ett renoveringsprojekt på gång i. Vi har också en stor tomt som kräver sitt och dessutom eldar vi med ved vilket också innebär en del jobb, säger hon.

Att vistas i miljön hon också skriver om ger ytterligare en dimension.

– Det är något med Hjul Luften och dofterna. Då börjar det snurra i huvudet ibland så mycket att jag inte vet vilken tråd jag ska börja i.

Barnen är sedan länge utflugna. Men middagen med maken hemma i Kristinehamn är fortfarande en viktig rutin – alltid vid matbordet.

– Jag är dålig på att äta när jag är själv och har inga rutiner för det. Här i Hjo kan jag äta när som helst på dygnet, men ofta blir det matlådor efter makens matlagning, säger hon med ett leende.

För att hålla ordning på tankar och struktur har hon sitt särskilda knep.

– Ja, jag skriver listor. Det är en rutin som fungerar som antistress. Då får jag allt på pränt och min hjärna behöver inte hålla det i huvudet.

I januari i år fanns Annette Brandelid Tunroth på plats i Hjo för att signera sin allra senaste bok.

3 riter i kyrkan

Korstecknet: När du besöker en kyrka ser man i gudstjänsten att några gör korstecknet. Det förekommer också i vardagslivet, inte sällan i idrottssammanhang, inför en bilresa eller inför en svår situation i livet. Korstecknet har en djup symbolisk betydelse. Det bekräftar min identitet, min tro, vem jag är och vem jag tillhör. Korstecknet är en påminnelse om min livsvandring. Jag delar mitt liv med Gud. Det är ett mycket enkelt och konkret sätt att be om Guds närvaro och beskydd. Korset börjar man att teckna på pannan. Allt har sin början ovan i himlen, hos Gud, livskällan. Sedan sjunker handen till hjärtat – Gud kommer ned från himlen och blir människa i Jesus Kristus. Från hjärtat gör man en horisontell linje från vänster till höger skuldra. Det är den Heliga Anden som förenar allt, som förbinder människor med varandra och med en påminnelse om att älska sin nästa som sig själv.

Ljuständning: I kyrkan finns en ljusbärare. Ljuset bär på minnen och bön. Vi överlåter hela livet till ett värmande ljus som är Gud. Gud är ljus och inget mörker finns i honom.

Begravning: I en begravningsakt är det viktigaste i livet omätbart. Det himmelska och det jordiska hör ihop. Allt levande måste dö, men människan är skapad för att leva och när vi dör tar Gud hand om oss. Jesu liv, död och uppståndelse är trons garanti för att döden blir en övergång till ett rikare liv, där kärleken är det enda som återstår.

Björn Rubenson, präst

PSALM FÖR ÅRSTIDEN

Psalm 143, "Guds rena Lamm", återfinns under fastekapitlet i psalmboken. Texten skrevs av Nicolaus Decius 1522, troligen översatt till svenska av Olaus Petri, den oklara översättningen förtydligas i psalmboken av ett frågetecken efter hans namn. Psalmen är en av de tidigaste reformationspsalmerna och kan ses i ljuset av reformationens ambition att göra liturgin tillgänglig på det inhemska språket.

Psalmen bygger på eller kan ses som en utökning av Agnus Dei delen i liturgin. Agnus Dei, alltså O guds lamm, Du som tar bort världens synd förbarma dig. I mässan sjungs Agnus Dei tre gånger och avslutas med *giv oss din frid*. Agnus Dei – Guds lamm refererar till bibelstället Joh 1:29 där Johannes Döparen ser Jesus komma och säger "Där är Guds lamm som tar bort världens synd". Andra bibelreferenser återfinns också, till exempel Jes. 53:3 "Han var föraktad och övergiven av alla". Lammet var det främsta offret på Jesu tid och påskoffrets lamm var till minne av Israels befrielse och uttåget ur Egypten. Den brutala strofen – på korset för oss slaktad sätter an tonen och det gamla och nya testamentet möts upp och lotsar oss in i passionsdramat där Jesus det oskyldiga lammet dör för våra synders skull.

Håkan Svensson, kyrkomusiker

VERS 1 I PSALM 143
"GUDS RENA LAMM"
STÅR I NEDERKANT PÅ SIDORNA 2-3.
PÅ HEMSIDAN FINNS EN LÄNK
DÄR DU KAN HÖRA HUR DEN LÅTER.

En Gud som stryker oss över kinden...

Härom veckan hittade jag ett gäng bortglömda fröpåsar längst in i ett skåp som jag i all hast tryckte ner i jorden. Bäst-före-datum var sedan länge passerat så det var bara att hoppas på det bästa och tänk, det fungerade även den här gången!

Jag tycker om att odla och har gjort det i många år, jag borde vara van vid det här laget. Men varje gång blir jag lika förundrad när de första hjärtbladen tittar upp ur jorden. Hur är det ens möjligt?

Nyss hade jag ett till synes dött frö i min hand som legat i mitt skåp hemma i många år och nu, bara ett par veckor senare, har fröet fått liv och börjat gro. Ansträngningen har inte varit stor. Jag tryckte ner fröna i jorden och

vattnade lite. That's it. Ändå vet jag att utan mina omsorger hade fröet aldrig börjat gro och fått liv. Det är fint! Alla bär vi på saker som väntar på våra omsorger för att kunna få spira och få liv igen. Kanske är det en bortglömd eller sårig relation som behöver extra omsorg? Eller ska du äntligen göra verklighet av den där drömmen du länge burit på men aldrig riktigt närt? Är det en längtan efter en mening, efter Gud?

Jesus använder sig ofta av liknelsen om frön. I Matteusevangeliet 13:31-32 säger han så här: *"Himmelriket är som ett senapskorn som en man sår i sin åker. Det är det minsta av alla frön, men när det har växt upp är det större än alla örter och blir till ett träd, så att himlens fåglar kommer och bygger bo bland grenarna."*

Vad just du än har för frö i ditt liv som behöver dina omsorger, stort som smått, så sätt det i jorden, vattna och ha tålamod. För bara om ett litet tag, när du minst anar det, kommer det ge dig tusenfalt tillbaka och kanske kommer till och med himlens fåglar och bygger bo bland grenarna.

I vår längtan och i våra omsorger är Gud oss nära. En Gud som när vi otåligt väntar på att fröet ska börja gro, stryker oss över kinden och påminner oss om att vintern alltid blir till vår. En Gud som ger liv till allt.

Sofia Svensson

”Himmelriket är som ett senapskorn som en man sår i sin åker.

Matt 13:31

PASTORSEXPEDITIONENS ÖPPETTIDER

tisdag och torsdag 9–15
lunchstängt 12–13

TELEFON

Telefon: 0503–323 80

KONTAKT

Hjo pastorat
Regeringsgatan 12
544 30 HJO

hjo.pastorat@svenskakyrkan.se

FÖLJ OSS

www.svenskakyrkan.se/hjo
facebook.com/svenskakyrkanihjo
youtube.com – sök Hjo pastorat

SWISH: 123 222 08 53

KYRKOHERDE

Anna Sunnergren (vik), 0503–323 81
anna.sunnergren@svenskakyrkan.se

KOMMINISTER

Ronny Nygren, 070–313 58 67
ronny.nygren@svenskakyrkan.se

Bjorn Rubenson (vik), 072–704 11 91
bjorn.rubenson@svenskakyrkan.se

DIAKONER

Sabine Bjaaland, 0503–323 90
sabine.bjaaland@svenskakyrkan.se

Caroline Wärmegård, 076–835 73 18
caroline.warmegard@svenskakyrkan.se

KYRKOMUSIKER

Håkan Svensson (vik), 072–232 84 18
hakan.svensson2@svenskakyrkan.se

Hanna Laurén, 070–317 42 46
hanna.lauren@svenskakyrkan.se

Emma Stjernberg, 0503–323 91
emma.stjernberg@svenskakyrkan.se

Stina Wessman (vik), 073–520 52 57
stina.wessman@svenskakyrkan.se

FÖRSAMLINGSASSISTENT

Eva Hultman, 070–312 84 32
eva.hultman@svenskakyrkan.se

FÖRSAMLINGSPEDAGOG

Anna Jepsen, 0703–127642
anna.jepsen@svenskakyrkan.se

FASTIGHETS- / KYRKOGRÅRDSCHEF

Stefan Lagerqvist, 0503–323 97
stefan.lagerqvist@svenskakyrkan.se

HUSMOR (vik)

Lena Falk Gunnarsson, 079–336 37 77
lena.gunnarsson3@svenskakyrkan.se

KYRKOKAMRER

Liselotte Lundqvist
liselotte.lundqvist@svenskakyrkan.se

ADMINISTRATÖR

Malin Ulfenborg Willner, 0503–323 80
malin.ulfenborgwillner@svenskakyrkan.se

KOMMUNIKATÖR

Eva Klang Staxäng, 0702–66 39 80
eva.staxang@svenskakyrkan.se

KYRKVAKTMÄSTARE

– se hemsidan

VILL DU SAMTALA MED NÅGON?
Diakoner och präster finns för samtal och har tystnadsplikt. Se kontakter här ovan. Du kan också kontakta jourhavande präst via 112.

Vad gör kyrkan? Information om verksamheterna finns...

...i månadsinformationen Guldkroksbladet som ligger i kyrkor och församlingshem, på kyrkornas anslagstavlor, på Facebook och svenskakyrkan.se/hjo. Du som inte har möjlighet att hämta Guldkroksbladet kan få det hemskickat. Kontakta pastorsexpeditionen – se inforutan här intill.

Svenska kyrkan

Hjo
pastorat

